

til §§ 3 og 4 bør nyde Fremme. Jeg skal nøjes med at henvise til Betænkningen og kun bemærke, at naar der i Udvalget har været fremført Ønske om, at Isafgiften bliver opkrævet hele Aaret og ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, fra den 15. December til 31. Marts, saa har Tanken været den at foreslaa, at Afgiften i Tilfælde af, at dette bliver tiltraadt, nedsættes saaledes, at den samlede Sum, der gennem Isafgiften skal tilflyde Statskassen, bliver den samme. Jeg anbefaler de af Ministeren stillede Ændringsforslag og hele Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Handelsministeren (Tyge Rothe): For den hurtige Udvalgsbehandling og den velvillige Modtagelse, som det foreliggende Lovforslag har faaet fra alle Sider i dette høje Ting, takker jeg samtlige Partier og skal i øvrigt kun knytte nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, som den ærede Ordfører (Hans Jacob Sørensen) fremkom med. Det fremgaar af Udvalgets Betænkning, at Udvalget gaar ud fra, at al muligt Isbrydermateriel saavel ved Statsbanerne som ved Marineministeriet saa vidt muligt stilles til Handelsministeriets Disposition i paakommende Tilfælde. Jeg skal hertil bemærke, at for Statsbanernes Vedkommende foreligger der allerede fra tidligere Tid al fornøden Aftale i saa Henseende. Med Hensyn til Marineministeriet synes der efter de foreløbige Forhandlinger, vi har ført med Marineministeriet, ikke at være noget til Hinder for, at en lignende Ordning kan træffes der. Men Spørgsmaalet vil blive nærmere undersøgt. Om dette Samarbejde med disse to Institutioner gælder naturligvis, at der kun kan være Tale om at faa Materiellet til Raadighed, naar den paagældende Institution ikke selv har Brug for sit Materiel. Det er ogsaa muligt, at en Forudsætning for en tilfredsstillende Ordning i saa Henseende ofte vil være den, at Handelsministeriets hittidige Bevilling paa Finansloven maa forhøjes noget. Dette Spørgsmaal ligger imidlertid ikke i og for sig for i dette Øjeblik, men vil efter min Mening passende kunne tages op, naar man senere hen har nogen Erfaring for, hvorledes den her foreslaaede Isbryder vil opfylde sin Opgave og aflaste det andet Isbrydermateriel, der er til Ministeriets Raadighed.

Det af mig stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag gaar ud paa at udvide Handelsministerens Bemyndigelse

til at tilstaa Afgivelser fra Bestemmelserne i § 3 til ogsaa at gælde Skibe, der efter Reglerne bliver afgiftspligtige hyppigere end 2 Gange i Løbet af en Opkrævningsperiode. Dette skyldes den Omstændighed, at jeg har fundet det urimeligt, at Skibe, som paa samme Rejser anløber flere Havne, skulde belastes med den fulde Afgift, for hver Gang de anløber en saadan Havn, og derfor tager dette Ændringsforslag Sigte paa at tilstaa Lempelser for saadanne Skibe.

Efter at Forhandlingerne i Udvalget var tilendebragt og Betænkning afgivet, har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 muligvis kunde give Anledning til nogen Tvivl. Der staar nemlig, at Afgiften skal erlægges „ved Indklarerer i dansk Havn“. Nu bliver imidlertid Skibe til Frihavnen ikke indklareret i dette Ords toldtekniske Forstand, og der kunde maaske — jeg siger kun maaske — opstaa den Formodning, at saadanne Skibe ikke skulde være afgiftspligtige, hvilket naturligvis ikke har været Ministeriets Mening; et Skib, der anløber Frihavnen, skal selvfølgelig være underkastet samme Bestemmelser som ethvert andet Skib, der anløber dansk Havn. Det er nok muligt, at Loven vilde blive fortolket paa denne Maade, uanset om man beholdt Bestemmelsen i den nuværende Affattelse, men da Lovbestemmelser helst skal være saa tydelige og klare som vel muligt og ikke give Plads for Fortolkninger i den ene eller den anden Retning, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa at fjerne enhver Tvivl med Hensyn til dette Punkt, idet det foreslaas, at der til § 2, 1ste Stykke, føjes som nyt Punktum: „Bestemmelsen om Isafgiften finder paa tilsvarende Maade Anvendelse paa Skibe, der i det nævnte Tidsrum indgaar i Københavns Frihavn.“ Da det ikke er nogen Realitetsændring, men kun en Tydeliggørelse af Lovens Hensigt, antager jeg ikke, at der fra nogen Side vil rejses Indvending mod dette Ændringsforslag.

Fra Skibsfartens Side har der, som det fremgaar af den Skrivelse, der er trykt som Bilag til Lovforslaget, været udtalt Ønske om, at Isafgiften i hvert Fald delvis skulde lægges paa Varerne, og da der vistnok maa gives Skibsfarten Medhold i de Betragtninger, som ligger bagved dette Ønske, har man i Ministeriet taget Spørgsmaalet op til nærmere Undersøgelse sammen med Departementet for Told- og